

Bizakodhatunk Márton Áron boldoggá avatásában

Akik a templomokban vagy személyesen végzik Márton Áron szentté avatásáért a kérő imádságot, és szeretnék megérni az ünnepélyes kinyilvánítást, minden bizonnyal kíváncsiak a kanonizációs eljárás folyamatára.

Molnár Melinda

Miként történik annak megállapítása, hogy Isten szolgálja hősies fokon gyakorolta a keresztény erényeket, azaz szentül élt, vagy pedig életét áldozva tanúságot tett Isten iránti szeretetéről? Ezekről a kérdésekről és az ügymenet jelenlegi állásáról a Márton Áron Egyesület Csíkszentdomokosért és a budapesti Márton Áron Társaság szervezésében tartott kétnapos konferencián Kovács Gergely, Márton Áron szentté avatási perének posztulátora tartott rendkívül érdekes előadást, majd válaszolt az Udvarhelyi Híradó kérdéseire. Kovács Gergely (Róma), a Kul-

Fotó: Kovács Gergely

||| A Positio összefoglalja mindazt, amit Márton Áron életéről, az erények hősies gyakorlásáról és életszentségének híreről a szakértők összegyűjtöttek.

túra Pápai Tanácsának irodavezetője 2012 februárjától Jakubinyi György érsek megbízásából látja el a posztulátori feladatokat.

A boldoggá (beatificatio) és szentté avatás (canonisatio) annak ünnepélyes kijelentése, hogy az elhunyt Isten színe látására jutott – kiérdemelte az örök boldogságot, a mennyországot. Teológiai értelemben mindkettő ugyanazt jelenti: annak ünnepélyes kinyilvánítása, hogy az elhunyt hősies fokon gyakorolta az erényeket, azaz hitvalló, avagy életét áldozva tett tanúságot Krisztusba vetett hitéről, tehát vértanú. A boldoggá avatás során az egyház megengedi tiszteletét egy adott közösség számára, a szentté avatott hivatalos tiszteletét elrendeli az egész egyház számára. A boldoggá avatás a szentté avatást megelőző, annak közbeeső mozzanata. Együtt jelentik a végcél: az életszentségről való döntést. A Szentek Ügyeinek Kongregációjánál a szentté avatás jelenlegi rendjét két szentszéki dokumentum szabályozza: egyik a Szentatya rendelkezése, a másik a Szentek Ügyei Kongregációja által kiadott útmutató. Kovács Gergely posztulátor,

Fotó: Farkas Antal

||| Kovács Gergely, Márton Áron szentté avatási perének posztulátora

a folyamat gondnoka, ügyvivője elmondta: feladata, mintegy ügyvédként, hogy mindent megtegyen a teljes igazság ismeretében az ügy előmeneteléért – a jézusi igazság, a semmit el nem hallgatás szellemében. Márton Áron esetében lezárult a boldoggá avatási eljárás egyházmegyei szakasza. Elismerték, hogy az egyházmegyei eljárás szabályszerű volt, ezzel elkezdődhetett a boldoggá avatás szentszéki szakasza. A posztulátor elkészítette a Positiónak nevezett peranyagot, ami egy 600 oldalas kitévő dokumentumgyűjtemény. A Szentek Ügyei Kongregációjának hatáskörében folytatódik az el-

járás. Mostantól elismerést kell nyernie, hogy Isten szolgálja hősies fokon gyakorolta a keresztény erényeket. A kongregáció a peranyag több pontjához kért kiegészítéseket, pontosításokat, magyarázatokat. Néhány kérdés megválaszolója időigényes, de ezzel együtt bizakodók lehetünk: Márton Áron ügye nem áll. Egy rendkívül körültekintő, aprólékos munka után, előtt és közben vagyunk – mondta a posztulátor. Mivel nem vértanú, ha bebizonyosodik, hogy hitvalló volt, csodára és annak bizonyítási eljárására is szükség van. A kongregáció munkakapacitása is véges: a világból sok ügyirat érkezik. Ezek

ismerete megalapozhatja türelmünket és reményünket. Munka közben vagyunk, nem csak egy ember végzi ezt az igényes, sok szakértelmet és odaadást, az ügy iránti elkötelezettséget kívánó feladatot.

A csíkszentdomokosi történetészkonferencián olyan levéltári és történelmi anyagot mutattak be a szakemberek, ami Márton Áron püspök életéről, koráról eddig nem volt kutatható. Amit az újabb levéltári anyagok kapcsán a teológusok, történészek, levéltári kutatók elmondtak, bizonyára tovalendítő lesz, hogy Isten szolgáját mielőbb szentjeink között tisztelhezzük. Addig is „tanítása és példája világító JEL”.

Megtelt a felújított kicsi templom

Többszörös ünnepet tartottak a reformátusok Nagykedében. Szórványmisszió vasárnapján hálát adtak az újkenyérért, ugyanakkor azért is, hogy sikerült teljes körűen felújítani az istenházát. Pályázati támogatásból tetőt, alapot, falakat erősítettek azon a templomon, ahol évente már csak úrvacsorás alkalmakon vannak istentiszteletek, ugyanis a lélekszám háromra apadt. Ehhez képest az ünnepségen negyvenegyen vettek részt. „Azért kell imádkoznunk, hogy még nagyon sokáig legyen, aki átlépje e templom küszöbét” – mondta köszöntőjében Jakab Imola református lelkész.

Megtudtuk: utoljára tizenkét évvel ezelőtt, 2000. július 22-én volt így tele ez a kicsi templom, amikor lelkes helybeliek és elszármazottak – Kiskedével közösen – megszervezték a falutalálkozót. Azóta több mint fél évre apadt a gyülekezet lélekszáma. Újra romlani és pusztulni kezdett a templom, elég hosszú ideje már tehetetlenül és aggodalommal nézték,

hogy fala kiomlott, mert ázott a tető – gyakorlatilag egy lyuk volt a falon, ahol ki- és bejárhatott kutya, róka vagy madár és egyéb „templomlátogató”.

„Szórványban a legjobban igaz, hogy mindig valami olyanra kell vállalkozni, ami lehetetlen – hangsúlyozta a lelkész. – Elég sok ‘lehetetlen’ dologra vállalkoztunk az elmúlt esztendőben, és Isten csodálatos kegyelméből sikerült.

Ha csak a számokat nézzük, a szórványsors nehézségeit máris érzékeljük, és elszomorító a helyzet. De az a jó, hogy az igen keresztül egy másik valóság is megmutatkozik, ami lehet, hogy nem is olyan sötét és szomorú, mint ahogy az kívülről látszik.

Talán többször tapasztaltuk már, hogy ebben a kicsi gyülekezetben is vannak lelki élményeink, és igenis történhetnek itt nagy dolgok. Tapasztaltuk azt is, hogy Isten csodákat tesz, és képes életben tartani amúgy életképtelen dolgokat” – buzdított Jakab Imola.

Az úrvacsorai istentiszteleten az igei biztatást Antal Zoltán esperestől hallották az Apostolok cselekedetei 3, 1–8 alapján, ami egy csodatörténet. Mint ahogy csoda az is, és Isten különös kegyelme, ami Nagykedében napjainkban történt. Dsida Jenő Egyszerű vers a kegyelemről című költeményét Benedekffy Andrea mondta el. Énekelt Simó Margit zenetanárnő, akit augusztus 20-án a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntettek ki több évtizedes munkásságáért. Hargita Megye Tanácsa nevében Benyovszki Lajos, Siménfalva önkormányzata nevében Péter Zoltán mondott rövid köszöntőt. Az ünnepi istentisztelet után közös ebédet vettek részt a helyi kultúrotthonban.